

SISSIALUEILLAKIN VOIDAAN HOITAA TUOTANTOA

(31. tammikuuta 1945)

Johtava kirjoitus Jenanissa ilmestyneeseen »Tsefangšipao»-lehteen.

Kysymys liikkeen järjestämisen mahdollisuudesta ja välttämättömyydestä tuotannon kehittämisen puolesta verraten vahvasti varmistamillamme tukialueilla vihollisen selustassa vapautetuilla seuduilla on jo aikoja sitten ratkaistu, eikä se tässä mielessä ole enää mikään kysymys. Mutta kysymys siitä, voidaanko tehdä samoin vihollisen syvässä selustassa sijaitsevilla sissialueilla, on monille vielä tähän saakka jäänyt ratkaisemattomaksi, koska tätä mahdollisuutta ei ollut todistettu.

Mutta nyt ovat sellaiset todistukset olemassa. Kuten tammi-kuun 28 pnä »Tsefangšipao»-lehdessä julkaistussa toveri Tšang Ping-kain kirjeessä tuotannon kehittämislükkeestä Šansin—Tšaharin—Hopein seudulla kerrotaan, on siellä monilla sissialueilla jo vuonna 1944 aloitettu mainioita tuloksia tuottanut liike tuotannon kehittämisen puolesta. Toveri Tšang mainitsee kirjeessään seuraavat alueet ja sissiosastot: Hopein maakunnan keskiosassa 6. aluepiirin, 2. aluepiirissä sijaitsevan 4. osaston, 4. aluepiirissä sijaitsevan 8. osaston, Sun ja Tingin kolonnan, Paon ja Mangin kolonnan, Jun-piaon kolonnan sekä

Šansin maakunnassa Taihsianin ja Kuohsianin piirikunnissa olevat osastot. Tilanne näillä alueilla on hyvin epäsuotuisa: »Joka askeleella on japanilaisten ja nukkehallituksen joukkojen korsuja, tiheä kaivantojen, vallien ja maanteiden järjestelmä; vastustaja hyökkäilee alituisesti meidän kimppuumme käyttäen hyväkseen sotilaallista ylivoimaansa ja mukavia kulkuvälineitä, se saartaa ja haravoi; sellainen tilanne pakottaa sissit siirtymään alituisesti paikasta toiseen». Ja sittenkin he pystyivät tekemään tuotannollista työtä taistelujen väliajoilla. Tuloksena oli, että »elintarvikehuolto on parantunut, päivittäinen rasva- ja suola-annos on lisätty 5 tsianiin henkeä kohti, vihannesannos 1 tsiiniin; kuukaudessa on alettu saada puolitoista tsiiniä lihaa henkeä kohti. Sitäpaitsi on nyt ilmaantunut sellaisiakin tavaroita, jotka eivät ole olleet käytännössä moneen vuoteen — hammasharjoja, hammaspulveria ja oppikirjoja lukutaidon opettelemista varten». Voidaankohan tämän jälkeen väittää, ettei sissialueilla voida tehdä tuotannollista työtä!

Monet sanovat: tiheään asutuilla seuduilla ei ole vapaata maata. Onko todellakin näin? Kääntäkäämme katseemme Šansin—Tšaharin—Hopein alueelle: »Sen johdosta, että maatalous on pääasia, ratkaistiin ennen muuta maakysymys. Siinä meneteltiin yhdeksällä tavalla: 1) vihollisen saartotarkoituksessa rakentamat vallit tasoitettiin ja kaivannot täytettiin; 2) maantiet, joita vihollinen saattoi käyttää hyväkseen, rikottiin ja teiden varrella olevat kaistat kylvettiin; 3) pienehköt joutomaapalstat otettiin käyttöön; 4) otettiin käyttöön vihollisen linnoituslaitteiden edessä olevat kaistat; niitä muokattiin öisin sissien avustamien kansan nostoväen aseellisten joukkojen suojelemina; 5) yhdessä talonpoikien kanssa, joiden perheessä ei ole riittävästi työvoimaa, viljeltiin heidän peltojaan; 6) vaatetustaan muuttaneet sissiosastojen sotilaat viljelivät miltei avoimesti vihollisen tukikohtien ja korsujen lähellä olevaa

maata; 7) jokien varsilla hankittiin maata rakentamalla patoja tulva-alueille ja lujittamalla vesijättömaita; 8) talonpoikia autettiin tekemään kastelemattomista maista kastelumaita; 9) kaikkien osaston toimintasäteellä olevien kylien talonpojille annettiin apua peltotöiden suorittamisessa.»

Maataloutta voidaan siis harjoittaa, mutta miten on käsistöiden ja muunlaisen tuotannon laita? Ei kai niitä voi harjoittaa. Onko asia todellisuudessa niin? Katsokaamme Šansin—Tšaharin—Hopein alueelle: »Tuotannollinen toiminta saartolinjan sisäpuolella olevissa osastoissa ei rajoitu maatalouteen; täällä samoin kuin vankasti varmistetuillakin alueilla on pantu käyntiin käsityötuotanto, liikenne on kunnostettu. 4. aluepiiriosasto on perustanut huopahattutehtaan, meijerin, maa-roonitehtaan ja saanut seitsemän kuukauden aikana voittoa 500.000 paikallista juania. Sillä tavoin ratkaistiin omat vaikeudet ja lisäksi tyydytettiin sissialueen väestön tarpeet. Sotilaat saivat tarpeeksi lämpimiä vaatteita, villasukkia ja muuta».

Voidaan sanoa sissialueilla käytävän niin usein taisteluja, että sissiosastojen tuotannollinen toiminta vaikuttaa kenties väistämättä sotatoimiin. Onko todellakin niin? Katsokaamme jälleen Šansin—Tšaharin—Hopein aluetta. Mainitussa kirjeessä sanotaan, että tällä alueella »toteutetaan työtoiminnan ja sotatoimien yhteensovittamisen periaatetta, taistelu- ja tuotantotehtäville annetaan yhtäläinen merkitys... Ottakaamme esimerkiksi 2. aluepiirissä oleva 4. osasto. Kevätkyntöjen alkaessa lähetettiin erikoisia osastoja antamaan iskuja viholliselle ja samaan aikaan aloitettiin voimakas poliittinen hyökkäys. Juuri tästä syystä sotatoimet tulivat aktiivisemmiksi ja osaston taistelukunto kohosi. Tämä pienehkö osasto kävi helmikuusta syyskuun alkuun mennessä 71 taistelua, valtasi Tšutungšen, Šangtsuangin, Jetšuangin, Fengtšiatšain ja Jaitoun tukikohdat, surmasi ja haavoitti 165 japanilaista ja nuk-

kehallituksen sotilasta, otti vangiksi 91 nukkehallituksen sotilasta, valtasi 3 pikakivääriä ja 101 kivääriä ja karabiinia». Edelleen sanotaan: »Rinnan sotatoimien ja laajan tuotannon kehittämisl liikkeen propagoimisen kanssa pantiin toimeen poliittinen hyökkäys tunnuksin: »tulemme iskemään niitä, jotka yrittävät häiritä tuotannon kehittämisl iikettä». Taihsianin ja Kuohsianin piirikuntakaupungeissa japanilaiset anastajat kysyivät asukkailta: »Mistä syystä 8. armeija on viime aikoina tullut niin kiukkuseksi?» Asukkaat vastasivat: »Se johtuu siitä, että te häiritsette tuotannon kehittämisl iikettä raja-alueella». Nukkehallituksen joukkojen sotilaat päättelivät näin: »Niillä on siellä käynnissä tuotannon kehittämisl iike, on parempi pysyä poissa niiden näkyvistä».

Voiko sissialueen väestökin panna toimeen liikkeen tuotannon kehittämisen puolesta? Ovatko talonpojat kiinnostuneita tuotannon lisäämisestä näillä alueilla, joilla vuokramaksun alentaminen ei kenties ole vielä toteutettu tai ei ole viety loppuun saakka? Šansin—Tšaharin—Hopein alueella on tähänkin annettu myöntävä vastaus. »Tuotannon kehittämisl iike saartolinjan sisäpuolella olevissa osastoissa on auttanut välittömästi paikallista väestöäkin. Ensiksi, sissit ovat suojelleet asevoimin paikallista väestöä töiden aikana ja toiseksi autta neet sitä kaikkialla työlläänkin. Eräät osastot ovat säätäneet seuraavan järjestyksen: kiireellisten kesätöiden aikana määrätään 50 % osastosta antamaan ilmaista apua väestölle peltotöissä. Tämän tuloksena on ollut väestön tuotannollisen aktiivisuuden jyrkkä nousu, sissiosastot ovat tulleet entistä kiinteämpään yhteyteen joukkojen kanssa ja väestö on saanut elintarvikkeita. Siitä alkaen on sissialueiden väestön myötätunto kommunistista puoluetta ja 8. armeijaa kohtaan entisestäänkin lisääntynyt ja väestön niille antama tuki vahvistunut.»

Näin ollen ei ole enää mitään epäilyjä sen suhteen, että

sissialueilla sotaväki ja väestö voivat ja niiden täytyy panna toimeen laaja liike tuotannon kehittämisen puolesta. Me vaa-
dimme, että kaikki vapautetuilla alueilla, varsinkin sissi-
alueilla toimivat puolue-, hallinto- ja sotilastyöntekijät selvit-
tävät tämän seikan itselleen perinpohjin; kun he ymmärtä-
vät, että armeija ja väestö voivat tehdä sen ja että niiden
täytyy tehdä se, voidaan työ saada vauhtiin kaikkialla.
Juuri tästä aloitettiin Šansin—Tšaharin—Hopein raja-
alueella: »Sen ansiosta, että tuotannon kehittämissuunnitelmassa
saartolinjan sisäpuolella olevissa osastoissa toimivat johtavat
työntekijät asennoituivat psykologisesti uudella tavalla, että
he alkoivat kiinnittää vakavaa huomiota tuotantoon, tuotanto-
toiminnan ja sotatoimien yhteensovittamiseen, ja että he kas-
vattivat kansanjoukkojen keskuudessa Työn sankareita ja kun-
niamaininnan saaneita työntekijöitä (alustavien tietojen
mukaan täällä on kuusikymmentäkuusi Työn sankaria ja kun-
niamaininnan saanutta työntekijää) — ovat saartolinjan si-
säpuolella toimivat osastomme jo viiden kuukauden kuluessa
täyttäneet määräaikaan mennessä tuotantosuunnitelmansa ja
lisäksi osoittaneet tässä työssä paljon todellista luovaa neu-
vokkuutta».

Vuonna 1945 on kaikilla vapautetuilla alueilla saatava entistä suuremmassa mitassa käyntiin armeijan ja väestön liike tuotannon kehittämisen puolesta, ja siihen on saatava osallistumaan kaikki viimeistä miestä myöten: talven tullen vertailemme toisiinsa eri alueiden saavutuksia.

Sota on myös taloudellisten voimien kilpailua eikä vain sotilaallisten ja poliittisten. Voittaaksemme japanilaiset anastajat meidän täytyy kaiken muun ohella vielä ponnistaa voimamme taloudellisessa työssä, meidän täytyy parin kolmen vuoden kuluessa oppia täydellisesti hallitsemaan tätä alaa; tänä vuonna 1945 meidän täytyy saavuttaa suurempia menestyksiä kuin aikaisempina vuosina. Kiinan Kommunistisen puo-

luen Keskuskomitea on syvästi vakuuttunut siitä, että kaikki vapautettujen alueiden työntekijät ja niiden koko väestö täyttävät tämän tehtävän.